

عنوان مقاله:

نقش سیاست های جانشینان ملکشاه در بی ثباتی سیاسی دولت سلجوقیان

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ تمدن اسلامی، دوره 50، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

حسین مفتخری - استاد گروه تاریخ دانشگاه خوارزمی

محمد حسن رازنهان - دانشیار گروه تاریخ دانشگاه خوارزمی

قدیر نجف زاده شوکی - دانشجوی دکتری تاریخ ایران بعد از اسلام دانشگاه خوارزمی (نویسنده مسئول)

هاشم آقاجری - استادیار گروه تاریخ دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

ماهیت استبدادی حکومت پادشاهان سلجوقی و جایگاه بی بدیل سلطان در ساختار این حکومت، در تحلیل و بررسی علل فروپاشی سلجوقیان، واجد کمال اهمیت است و ضعف و زوال حکومت جانشینان ملکشاه نیز برآیند چنین بی ثباتی سیاسی بود. با عنایت به این امر، بررسی و شناخت عوامل پدیدآورنده و تشدیدکننده بی ثباتی سیاسی در این برهه تاریخی اهمیت بسیار می یابد. در این مقاله درصدد پاسخ بدین پرسش بوده ایم که میان سیاست های جانشینان ملکشاه از قبیل نزاع بر سر جانشینی، بی توجهی به امور رفاهی مردم، دمیدن به آتش جنگ های مذهبی و درگیری با خلافت و بروز بی ثباتی سیاسی در این دوره چه ارتباطی وجود داشته است؟ چارچوب نظری نگارندگان، نظریه دیوید ساندرز در باب بی ثباتی سیاسی است. بر این اساس، بی ثباتی سیاسی در دوره جانشینان ملکشاه بر مبنای دو مفهوم اساسی تغییرات و چالش ها تبیین و شاخص های آن طی چهار مقوله تغییر هنجار، تغییر مقامات اصلی اجرایی، تغییر مرزها و چالش های خشونت آمیز بازشناسی شده است. دستاورد این تحقیق حاکی از این است که همبستگی چشمگیری میان سیاست های جانشینان ملکشاه و بروز بی ثباتی سیاسی در این برهه تاریخی وجود داشته است.

کلمات کلیدی:

سلجوقیان، بی ثباتی سیاسی، جانشینان ملکشاه، خواجه نظام الملک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1892769>

